Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26467
Copyright: Admont, Benediktinerstift

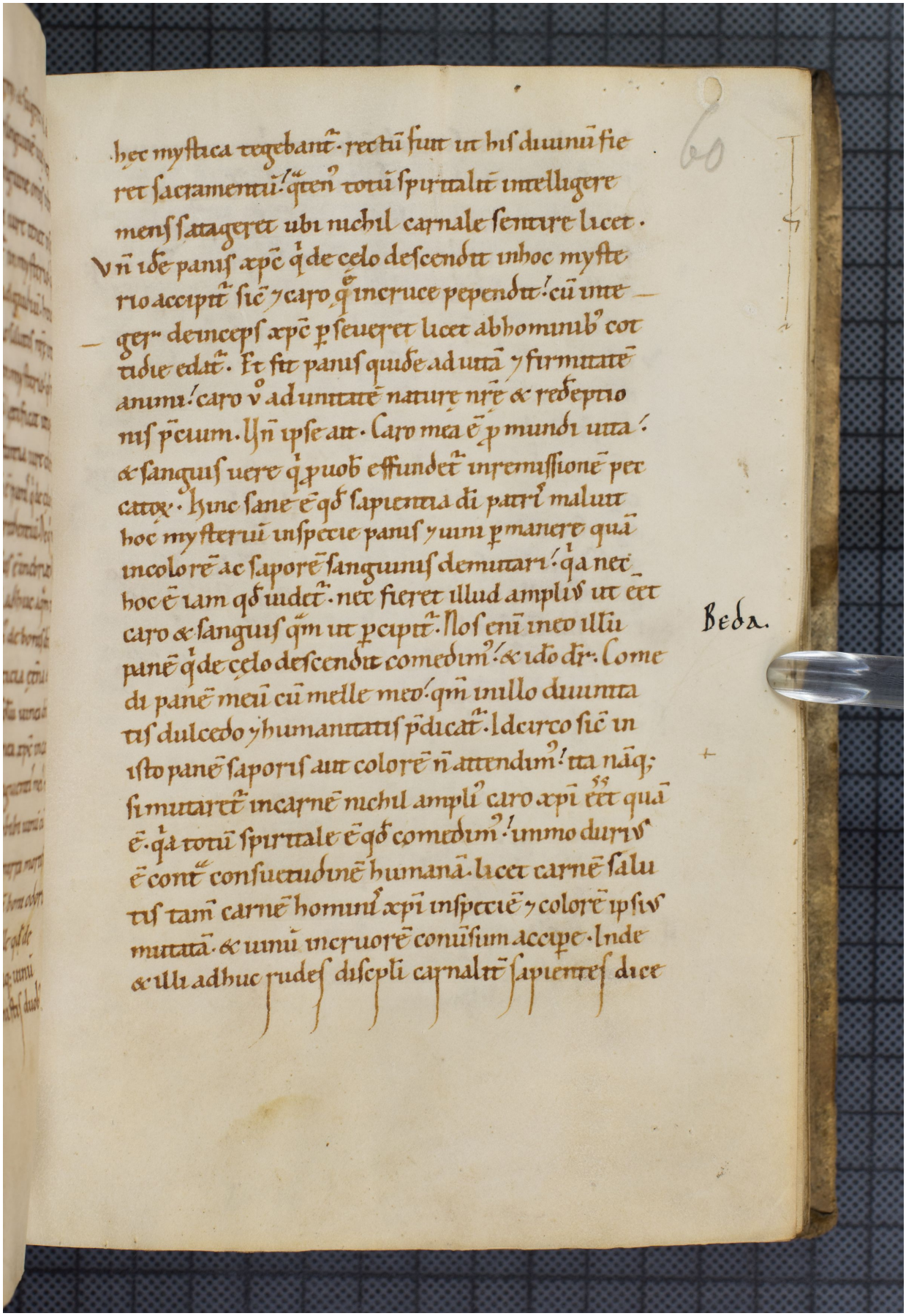

hec mystica tegebant. rectu fuit ut his duum fie
ret sacramentum. quem totum spiritalit intelligere
mens satageret ubi nichil carnale sentire licet.
Vn ide panis xpc q de celo descendit in hoc myste
rio accipit sic y caro q in cruce pependit. cum inte
ger deinceps xpc p seueret licet abhominib cot
idie edit. Et fit panis quide ad uitam y firmitatem
animi. caro v ad unitatem natuie nre & redeptio
nis pcium. Vn ipse ait. Caro mea e p mundi uita.
& sanguis uere q pro uob effundet in remissione pec
catoe. Hinc sane e qd sapientia di patri maluit
hoc mysteriu inspecie panis y uini p manere qua
incolore ac sapore sanguinis demutari. qa nec
hoc e iam qd iudet. nec fieret illud amplius ut ect
caro & sanguis qm ut pcipit. Nos enim in eo illu
panem q de celo descendit comedim. & ido dr. Come
di panem meum cum melle meo. qm in illo duum
tis dulcedo y humanitatis pdicat. Idcirco sic in
isto panem saporis aut colorem n attendim. ita naq;
si mutaret in carnem nichil ampli caro xpi ect quam
e. qa totum spiritale e qd comedim. immo duriu
e cont consuetudinem humanam. licet carnem salu
tis tam carnem hominis xpi in specie y colorem ipsius
mutata. & unum in ceruorem conuisum accipe. Inde
& illi adhuc rudes discipli carnalit sapientes dice

Beda.